

Návrh tém k adventným stredtýždňovým večierňam

Advent 2019

SVETLO

Novembrové a decembrové dni sú krátke a tmavé. Vnášajú do našich príbytkov i životov tmú a pochmúrnosť. Aké dobré je vtedy siahnuť po svetle. Uvažujme spoločne v tomto adventnom čase o svetle, o jeho význame a o tom, kde ho hľadať.

1. adventný týždeň (2.12 - 8.12.)

Hospodin dáva svetlo (1M 1, 1-3; 2M 10, 21-23)

- Svetlo je prirodzená súčasť života. Jeho prítomnosť si ani neuvedomujeme, no je jedným zo základných predpokladov pre náš život. Tak ako mnohé rastliny či živočíchy, ani my nemôžeme žiť bez svetla.
- Dôležitosť svetla naznačuje aj Písmo sväté. Veď už v 3. verši celej Biblie čítame, ako Hospodin stvoril svetlo. Svetlo je teda tou absolútne prvou vecou, ktorú Boh urobil – ešte pred stvorením neba a zeme.
- Opísaná udalosť z 2M sa odohrala, keď Mojžiš žiadal od egyptského faraóna prepustenie izraelského ľudu z Egypta a faraón to odmietal. Vtedy Hospodin zoslal na Egypt 10 rán, z ktorých jednou bola aj strata svetla nad Egyptom. Nastala tma. No nie všade. Tam, kde bývali Izraelci, bolo svetlo.
- Aj keď my radi hovoríme o svetle v metaforách a svetlom označujeme mnohé iné veci, tu ide naozaj o svetlo v jeho fyzickom a teda doslovnom význame. Predstava, že niekde svetlo nie je a inde áno je pre nás príťažká, no svedčí o tom, čo všetko môže vykonať Hospodin.
- Hospodin je totiž aj tu kľúčovou postavou. Tí, čo žijú s Ním a patria Mu, majú svetlo. A to aj to doslovné – fyzické. V tme sa ocitajú tí, čo žijú bez Hospodina – príslušníci pohanského egyptského národa.
- Slová Písma sú preto zaslúbením pre tých, ktorí patria Hospodinovi, že v porovnaní s tými ostatnými majú vždy viac. Nie že by teraz azda nad Božími deťmi svietilo Slnko aj v noci, no Pán Boh vstupuje aj do hmotných starostí človeka a rieši ich. Pán Boh nie je slepý a hluchý voči našim telesným potrebám, problémom, ktoré vyplývajú z nášho telesného života či situáciám, ktoré v ľudskom tele a živote prežívame, a ktoré ovplyvňujú náš duševný stav, náladu i vieru. Pán Boh je aj v týchto situáciách pri nás. Tak ako v tmavom Egypte dal svietiť svetlu nad svojimi vyvolenými, rieši aj naše každodenné problémy.
- Aj Pán Ježiš nás vyzýva, aby sme sa na nebeského Otca obracali s dôverou a nechali na Neho aj otázky nášho stravovania či odievania – teda otázky telesného života (Mt 6, 7-8; 25n). Dôverujme Mu, aj tieto naše starosti Mu predkladajme, a aj pri nich s Jeho pomocou počítajme.

2. adventný týždeň (9.12 - 15.12.)

Svetlom je slovo Božie (Ž 119, 105)

- Keď čítame Písmo sväté, sme neraz fascinovaní tým, ako aktívne vstupoval kedysi Pán Boh do dejín sveta či národa. Hovoril s Nóachom, Abrahámom, Izákom, Jákobom či Mojžišom a my si neraz kladieme otázku, prečo takto priamo nehovorí s vyvolenými aj dnes.
- Nie je to však iba naša doba, ktorá trpí tým, že do nej už Pán Boh nevstupuje priamymi zjaveniami. Aj v Izraeli pominula doba patriarchov a prišli roky, kedy Hospodin málo hovoril k svojmu národu.
- A predsa nebol d'aleko. Ľudia mali čosi, čo im Božiu vôľu sprítomňovalo. Bolo to Božie slovo, obsiahnuté v zákone. Cez zákon hovoril Boh, v zákone Ho mohli ľudia počuť a stretať. Preto zákon nevnímali negatívne, ako čosi, čo ich len obmedzuje a stráži, ale ako čosi, v čom je obsiahnutý samotný Boh.
- V Biblii môžeme nájsť mnoho miest, kde pisatelia vyjadrujú svoju úctu k zákonu, a teda aj k Božiemu slovu a kde vyzdvihujú toho, kto má v zákone záľubu. Napr. Ž 1, 2. Azda najväčšou oslavou Božieho slova je Ž 119, ktorý je aj najdlhším žalmom. Hovorí o Božom zákone, o tých, ktorí ho nasledujú a nazýva Božie slovo svetlom (105).

- Keď sme minule hovorili o svetle v jeho doslovnom význame videli sme, že jeho tvorcom i každodenným darcom je Boh. On dáva svetlo. No teraz môžeme o svetle hovoriť aj obrazne a pýtať sa: čo je svetlom nášho života? Nieкто by možno povedal že deti, rodina či práca. Za svetlo označujeme často to, čo vnáša do nášho života radosť, rozptýlenie či nádej.
- Takto isto uvažovali aj starozmluvní pisatelia, preto za svetlo života označili Božie slovo. Ich výrok nie je iba básnický obraz – pekná metafora. Je to pravdivé konštatovanie toho, že Božie slovo vnáša do ľudského života radosť, rozptýlenie, nádej a ešte omnoho viac. Cez Božie slovo prichádza sám Hospodin, ktorý vo svojom slove potešuje, poučuje ale i radí, vzdeláva a vychováva. Nehovorí priamo s niekým vyvoleným ako za čias Abraháma, ale hovorí ku každému cez svoje slovo. Svetlo Božieho zjavenia, ktoré mohol vidieť iba Abrahám alebo Mojžiš teda zo sveta nezmizlo, ale práve naopak, stalo sa prístupné viacerým. Veď teraz už každý môže počuť Boží hlas v Jeho slove.
- Božie slovo sa tak stáva vzácnym darom. Je Božím hlasom, ktorý znie do nášho života a je schopné priniesť nám presne to, čo hľadáme, alebo to, čo potrebujeme. Ak nám nieкто povie, že je škoda, že už Pán Boh nehovorí priamo s ľuďmi, môžeme mu pokojne oponovať a podať mu Bibliu so slovami: Priateľu, akoby nie? Tu chce Boh niečo povedať priamo tebe.
- Ak prenikneme do hĺbky Božieho slova a zistíme, čo všetko nám dokáže dať, sami spoznáme, že ono je naozaj svetlom, ktoré nám do tmy nášho blúdenia a našej nevedomosti vnáša nové pohľady, nové očakávania, nové nádeje a tak aj nové smerovanie života. Zrazu začneme očakávať čosi, čo sme ani nečakali, dúfať v niečo, čo sme ani nedúfali, prijímať niečo, o čom sme ani nevedeli – Božiu lásku, pokoj, radosť, odpustenie a zaslúbenie života. A to sú veci, ktoré získať, znamená naozaj vojsť z tmy do svetla.

3. adventný týždeň (16.12. - 22.12.) *Ježiš je svetlo (J 1, 1-10; J 8, 12; J 12, 44-46)*

- Pán Boh neostal pri svojom zjavovaní sa v slove, ale zjavil sa nám v plnosti, a to vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Ten, kto chce vidieť Pána Boha, nech pozrie na Ježiša Krista, veď On prišiel, aby práve nebeského Otca urobil známym (J 1,18) a kto na Neho hľadá, vidí Otca (J 12, 45).
- Ježiš Kristus však nie je iba Učiteľ, ktorý prišiel niečo oznámiť, ukázať, naučiť. On sám je Svetlo sveta. Je to Spasiteľ, ktorý prišiel ľudí zachrániť, vyvieť ich z tmy hriechu a smrti a voviesť ich do života Božieho kráľovstva. Tak ako Mojžiš mal vyvieť Izrael z otroctva Egypta a priviesť ho do zaslúbenej zeme, má Ježiš priviesť svet k Bohu. Preto je Záchrancom. Tým, ktorý vyvedie z nebezpečenstva.
- Mnoho ľudí dnes necíti žiadne ohrozenie, nevníma nebezpečenstvo, a preto ani nechápe, prečo by bolo treba mať nejakého záchrancu. To je preto, lebo riešia iba to, čo je dnes a vôbec sa nestarajú o to, čo bude zajtra. Často ich potom zajtrajšok prekvapí tým, že im napríklad vezme úspech, zdravie, silu alebo niekoho blízkeho. Často si až vtedy uvedomia nestálosť života i úspechu. Aké dobré je mať istotu, aké dobré je mať niečo, čoho sa možno chytiť. Vtedy zrazu aj ten najväčší skeptik potrebuje záchrancu.
- Nehovorme však len o tých, ktorí sa majú dobre a zdanlivo nepotrebujú záchrancu. Pomyslime aj na tých, ktorí trpia už dnes. Na chorých, postihnutých, osamelých, podvedených, zranených, utláčaných alebo trpiacich v akomkoľvek telesnom či duševnom súžení. Možno sme sa aj my medzi nimi našli. Možno aj my niečím trpíme. Aj my sa neraz ocitáme v tme, ktorá nám berie radosť zo života a nádej na lepší zajtrajší deň. Potom aj pre nás znie radostné evanjelium o Ježišovi Kristovi, ktorý je Svetlom sveta a prekonáva každú temnotu.
- Advent nám oznamuje príchod svetla, ktoré žiari v tme a tma ho nepohlí. Je to svetlo Ježiša Krista, ktorý zaháňa temnotu decembrových dní i temnotu zármutku našej duše. Ježiš Kristus prináša svetlo radosti a nádeje, pretože prináša život. On sám je život a prišiel, aby ho dal aj nám. Očakávajme Ho v napätí a radosti, aby sme Ho potom hlasným jasotom privítali nie ako toho, ktorý skrášli svet a prinesie mu niečo nové a lepšie ale ako toho, ktorý niečo vzácné prinesie konkrétne mne. Veď On prichádza kvôli mne a prináša to, čo potrebujem ja. Stáva sa tak mojím Záchrancom. A to je naozaj dôvod k radosti a oslave.

Štefan Kiss